

### ՅՈՐԴԱՆԱՆ ՏԵՐ Կ. ՅՈՐԴԱՆԱՆԵԱՆ

Խորունկ միտով կ'արձանագրենք այս պատմական ազգային մանր, որ հեղինակեց ի 8 Հոկտեմբեր 1940ին, Սուրբապալում: Հանգուցեալը ծնած է Նոր-Ջուլա, 1861ին. նախակրթութիւնը ստացած է նախ իր ծննդավայրի քաղական վարժարանը, ապա շարունակած զայն հեղույն միտինոնարական վարժարանին մէջ: Յետոյ, բարեւեր ազգայիններու օժանդակութեամբ, կ'աւարտէ Կալիարայի Մարգասիրական ձեմարանը: Ժամանակ մը եղած է ուսուցիչ ձեմարանին մէջ եւ այլուր, ապա մեծ առեւտրական ասպարէզ, հոգիով միտ կապուած մնալով սակայն դպրոցին եւ ազգային դաստիարակութեան: Իր կեանքի վերջին տարիներուն, իսկուր պարագաներու բերումով բողած է առեւտրական կեանք, եւ հորէն նուիրուած է իր շատ սիրած ուսուցչական ասպարէզին:

Եղած է ազգասէր եւ եկեղեցասէր շուղայաշիպ մատուրական մը, Թաղիադեանցի դպրոցէն, եւ բարի ու անկեղծ հայ մը, բարեկամ ամենուն, եւ սիրուած ու յարգուած բոլորէն. մին անձնցմէ որոնք հետաւոր Հնդկաստանի օտարութեանը մէջ հայ անցեալին եւ զլացումին անուռ խօսնակը եղան, ընտելով, այս կերպ, «զմասն բարի», եւ արժանաւորով ազգային երախտագիտութեան:

Ուրաւունմեայ կը կենէ իր մանկանացուն. իր մանր՝ շիջումը կանքեղին՝ որուն սպառած է իւրը, կատարած՝ լիովին սակայն, իր հայր պարսէր. երանք իր հոգույն:

Հանգուցեալը, իր վերջին տարիներուն, գրած է «Ներշնչական Արեւելեան Հնդկաստանայ Հայ Դպրոցին պատմութիւնը» իբրեւ կորոզ անմուտ, յիշատակին՝ իր եւ իրեններուն:

Հանգիտ է օրհնութիւն իր բարի հոգիին: